

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Karla Šimky a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **O. D.**, zastoupený zákonnou zástupkyní K. D., právně zastoupený JUDr. Slavomírem Korečkem, advokátem se sídlem Dolní 155, 580 01 Havlíčkův Brod, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2006, č. j. OAM-1293/VL-09-K04-2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 6. 2007, č. j. 29 Az 68/2006 - 26,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 28. 11. 2006 zamítl žalovaný žádost žalobce o azyl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou doručenou Krajskému soudu v Hradci Králové dne 7. 12. 2006. Krajský soud tuto žalobu dne 28. 6. 2007 zamítl.

Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž jeho zákonná zástupkyně – matka uvedla, že byla nucena odejít ze své vlasti, protože jí po vyšetřování trestného činu vyhrožovaly neznámé osoby. Zákonná zástupkyně stěžovatele byla napadena, někdo jí telefonicky vyhrožoval a neznámý útočník rozbil dveře jejího bytu. Orgány státní správy v Mongolsku se věcí dostatečně nezabývaly. Tato situace zákonnou zástupkyní stěžovatele dlouhodobě stresovala a z důvodu nečinnosti státních orgánů nakonec musela opustit svou původní vlast, protože se obávala o svůj život. Zákonná zástupkyně stěžovatele je přesvědčena, že jsou u ní splněny všechny zákonné podmínky pro udělení azylu, protože je ve své vlasti pronásledována pro příslušnost k určité sociální skupině. Pokud by se jako vyšetřovatelka nezúčastnila objasňování trestné činnosti, zřejmě by k jejímu pronásledování nedošlo. Dále jsou dány předpoklady pro aplikaci ustanovení § 14a zákona o azylu, protože zákonná zástupkyně stěžovatele v její vlasti hrozí vážná újma a státní orgány jí nejsou schopny poskytnout přiměřenou ochranu.

Dále zákonná zástupkyně stěžovatele uvedla, že dne 26. 10. 2006 se jí narodil syn O. D. Otcem dítěte je partner zákonné zástupkyně stěžovatele, G. D., který má na území České republiky trvalý pobyt. Všichni tři žijí ve společné domácnosti a otec dítěte je finančně zajištěn. Zákonná zástupkyně stěžovatele je přesvědčena, že je v souladu se zájmy nezletilého dítěte,

aby byla rodina pohromadě. Z tohoto důvodu jsou naplněny i podmínky pro udělení azylu podle ustanovení § 14 a 14b zákona o azylu.

Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud předmětné rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je v části nepřijatelná, ve zbytku pak nepřijatelná.

Tvrzení týkající se údajných problémů a pronásledování zákonné zástupkyně stěžovatele, stejně jako splnění zákonných podmínek pro udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 14b zákona o azylu byla uplatněna poprvé až v kasační stížnosti; krajský soud se proto k této námitce nemohl vyjádřit. Kasační řízení je přitom založeno na přezkumu soudních rozhodnutí; pokud námitka není uplatněna již v řízení před krajským soudem, chybí zde podklad k přezkumu, a z tohoto důvodu se takovou námitkou Nejvyšší správní soud nemůže zabývat pro její nepřijatelnost (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

V žalobě brojil stěžovatel zejména proti nedostatečnému posouzení případného postihu žadatele o azyl poté, co by byl navrácen zpět do Mongolska; stěžovatel tedy namítal, že jsou zde důvody pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Z kasační stížnosti lze v této souvislosti vyčíst jedinou přípustnou námitku týkající se přání stěžovatele být pohromadě se svým otcem a matkou a nebýt navrácen zpět do země původu. Nejvyšší správní soud se proto zabýval tím, zda tato námitka ve smyslu § 104a s. ř. s. svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a zda je tedy možno kasační stížnost považovat za přijatelnou. K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze přitom pro stručnost odkázat např. na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Nedůvodností námitky dítěte žadatele o azyl, že mu s ohledem na zachování celistvosti rodiny má být udělena doplňková ochrana (resp. má být na něj vztažena překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu ve znění účinném do 31. 8. 2006), se Nejvyšší správní soud dostatečně zabýval např. v rozsudku ze dne 22. 3. 2007, č. j. 2 Azs 126/2006 - 89, www.nssoud.cz. Přípustná námitka, již stěžovatel učinil předmětem sporu, byla v judikatuře zdejšího soudu již vyřešena a krajský soud se nedopustil ani žádného pochybení, které by bylo natolik intenzivní, že by mohlo přivodit odlišnost rozhodnutí ve věci samé, a které by tak založilo přijatelnost kasační stížnosti.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na námitku, kterou stěžovatel vznesl v kasační stížnosti. Kasační stížnost tedy svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele; Nejvyšší správní soud ji proto shledal ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou, a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. listopadu 2007

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu